

עפ"ג 13791/02/19 - ואכד חנבוט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 13791-02-19

בפני כב' השופטת שרה דברת

ואכד חנבוט
ע"י ב"כ עוה"ד תמיר קלדרון ויהודה שוקרון
המבקש
מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד ע"י עו"ד אורלי פיתוסי
המשיבה

נגד

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע גזה"ד שניתן בת.פ 42028-06-11 ביום 30.12.18, ע"י כב' השופטת שרה חביב, אשר עיכבה את תחילת ריצוי המאסר עד ליום 10.2.19.
2. רק ביום 6.2.19 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע גזה"ד יחד עם ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזה"ד.
3. בבקשה נטען, לסיכויים טובים בערעור, אף כי ב"כ המבקש, מודעים למשוכה שיהא עליהם לחצות, שהיא לא פשוטה, אך, כטענתם, בכל זאת קיים סיכוי, גם אם קלוש הוא. מודעים הם לכך, כי בית המשפט אמנם הכריע על היעדר מהימנות של המבקש, אך להלכה חדשה, של הרשעה הלקוחה מעולם המע"מ, שאומצה למס הכנסה, שכן המבקש תושב אילת ופטור מתשלום תשומות ועל כן היה צריך היה לבדוק את הכנסות המבקש - שכן בסופו של דבר, המבקש ניתן שירותי בניה - לעומת ההוצאות הנטענות כפיקטיביות.
4. אשר לעיכוב הביצוע, טוען ב"כ המבקש, כי דווקא בשל העובדה שהערעור ישמע תוך זמן קצר, לא יגרם כל נזק אם יעוכב ביצוע גזה"ד. מדובר בעבירה פיסקלית ולא בעבירת אלימות, והמבקש עונה על הקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעיכוב ביצוע. המבקש נעדר עבר פלילי, התיצב לכל הדיונים ואין חשש להימלטות מהדין, אין כל סכנה לביצוע עבירה נוספת ולא חשש לשיבוש הליכי משפט או הימלטות מהדין.

לחילופין, התבקשה אורכה של 45 יום, כדי לאפשר למבקש להתארגן, בהיותו מעסיק של 48 עובדים ולו התחייבויות כלפיהם, כמו גם לפרויקטים הנמצאים בביצוע, התחייבות כלפי ספקים, קבלנים וכו' ויש צורך להעביר את ניהול העסק באופן מסודר.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין נמוכים. בית המשפט קבע שריעת המחלוקת המרכזית היא היסוד הנפשי של המבקש, שגרסתו אינה מהימנה ומדובר בתקופת מאסר משמעותית ואין כל חשש שהערעור ישמע לפני שהמבקש ירצה את עונשו.

6. המבקש הורשע בעבירות לפי סעיפים 220(2), 220(4) ו- 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961 בכך שבשנים 2008, 2009, 2010 ו- 2012 כלל בספריו הוצאות על סמך חשבוניות כוזבות בסך של כ- 8,200,000 ש"ח.

בית המשפט קבע בהכרעת הדין, "כי הנאשם מסר עדות שאינה משכנעת, וזאת בלשון המעטה. הנאשם מסר גרסאות סותרות, וגרסתו נסתרה על ידי עדים אחרים, באופן שאינו מותיר מקום לספק כי מסר גרסה שאינה אמת.

גרסתו הבעייתית של הנאשם מתייחסת לנתונים ואינדיקציות מהן ניתן ללמוד כי לא רק שהוא ידע על כי מדובר בחשבוניות שנמסרו לו על ידי מי שאינו מוסמך לעשות כן, אלא שהוא כתב חלק מהן בעצמו, ובוודאי ידע כי הצדדים לעסקה המתוארים בחשבוניות אינם הצדדים האמתיים בעסקאות המתוארות בהן. (ס' 15 להכרעת הדין). אין איפוא, בסיכוי הערעור על הכרעת הדין, כדי להטות הכף לבקשה לעיכוב ביצוע, וגם ב"כ המבקש מודעים לעובדה שהסיכוי לכך קלוש.

7. טוען ב"כ המבקש, כי יש לזקוף לטובת המבקש את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, התייצב לכל הדיונים, אין חשש שישתמט מהדין, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, אינם ברף שיש בו מסוכנות לציבור, הסכנה לביצוע עבירות נוספות אינה קיימת כמו גם לא החשש משיבוש הליכי משפט או הימלטות מהדין.

הכלל שנקבע בפסיקת ביהמ"ש העליון, הוא ביצוע מידי של עונש המאסר, כיון שלא עומדת לנאשם יותר חזקת החפות ע.פ. 111/99 שורץ נגד מדינת ישראל פד"י נד(2) 241 (פורסם ביום 7.6.2000). דווקא בשל העובדה שמדובר בעבירה פיסקלית, שמטרתה, בין היתר הרתעה ובהינתן תקופת המאסר הלא קצרה שהושתה על המבקש וההיקף הכספי הגבוה של החשבוניות הפיקטיביות שנרשמו כהוצאה, ובשים לב לעובדה שהערעור ישמע בתוך חודשים ספורים, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית.

8. יחד עם זאת סבורה אני שיש לאפשר למבקש תקופה לא ארוכה כדי שיוכל להסדיר את המשך ניהול העסק, המנוהל על ידו ולא ישאיר אל עובדיו מול שוקת ריקה. בימ"ש השלום, אשר גזר דינו של המבקש ביום, 30.12.18 נתן עיכוב ביצוע עד ליום 10.2.19. משכך היה על המבקש לארגן ענייניו בהתאם ולא לצאת מנקודת מוצא שביצוע העונש יעוכב גם בהמשך.

דוחה את תחילת ריצוי עונש המאסר ליום 3.3.19 והמבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 3.3.19 עד השעה 08:00 בכלא "דקל" שבמתחם כלא באר-שבע כשהוא מצויד בתעודת זהות ובהעתק גזר הדין.

תשומת לב המבקש לנוהל מיון מוקדם של שב"ס.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, בהעדר הצדדים, אשר שוחררו מהתייצבות לשמיעת ההחלטה.

שרה דברת, שופטת